

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ถือเป็นสัตว์ที่ประเสริฐที่สุดและฉลาดกว่าสัตว์ใดๆ ในโลก ดำเนินมาแล้วพระเจ้าได้สร้างมนุษย์ขึ้นมา โดยแบ่งออกเป็น 2 เพศด้วยกันนั่นคือ เพศหญิง และเพศชาย ทั้งสองสิ่งนี้เป็นของคู่กันเสมอ เช่นเดียวกับกับบรรดาสรรพสิ่งทั้งหลายที่มีสองสิ่งที่มีลักษณะเป็นคู่กัน เช่น ด้านซ้าย คู่กับด้านขวา ด้านหน้าคู่กับด้านหลัง ด้านบนคู่กับด้านล่าง ฯลฯ เมื่อพระเจ้าได้สร้างผู้หญิงมาคู่กับผู้ชาย เพื่อที่จะได้มีแบบอย่างที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว โดยผู้ชายจะมีลักษณะธรรมชาติที่แสดงถึง ความแข็งแกร่ง ความเป็นผู้นำ และผู้หญิงจะมีลักษณะธรรมชาติที่แสดงถึงความอ่อนโยน อ่อนหวาน นุ่มนวล รวมไปถึงเป็นลักษณะผู้ตาม ความรักของผู้ชายมีจุดเริ่มต้นที่ผู้หญิง และความรักของผู้หญิงมีจุดเริ่มต้นที่ผู้ชาย เมื่อธรรมชาติเหล่านี้มาเชื่อมกันเป็นสายสัมพันธ์ระหว่างชายกับหญิง มันทำให้เกิดพลังแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่ พร้อมกับความผูกพันรั้งที่ลึกซึ้ง และสิ่งที่ตามมานั้นก็คือ มีบุตรไว้เพื่อการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ต่อไป พรหมจรรย์ของผู้หญิงและผู้ชายนั้นมีคุณค่ามากกว่าสิ่งใดๆ ในโลกนี้ เพราะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาจากร่างกาย ของมนุษย์ตั้งแต่กำเนิด แม้กระทั่งเพชรที่ซึ่งว่าแพงและหายากยิ่งด้อยคุณค่ากว่าพรหมจรรย์ของมนุษย์เสียอีก ผู้หญิงควรรักษาสິงนี้ไว้เท่ากับชีวิตและพร้อมที่จะมอบสิ่งนี้ไว้ให้กับผู้ชายเพียงคนเดียวเท่านั้น นั่นคือผู้ชายที่ซึ่งเป็นสามี ผู้ชายที่ซึ่งเป็นพ่อของลูก และผู้ชายที่น่าจะเป็นเช่นเดียวกับกับผู้หญิง ผู้ชายควรรักษาความบริสุทธิ์นั้นไว้ให้กับภรรยาผู้ให้กำเนิดบุตรที่เป็นทายาทของวงศ์ตระกูลและผู้ที่ซึ่งเป็นที่สุดที่รักของตนเท่านั้น และแล้วมนุษย์เองยังไม่เข้าใจเจตนารมณ์สำหรับการใช้ร่างกายที่มีไว้สืบพันธุ์ ร่างกายของมนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้นเป็นระบบ แต่บางครั้งมนุษย์ทำให้ร่างกายที่เป็นระบบนั้นไร้ระเบียบ ใช้ร่างกายที่มีคุณค่าและมีความหมายในตัวไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง ใช้เกินขอบเขตจนบางครั้งไม่สามารถหักห้ามใจที่มีความต้องการมากเกินไปได้ เหล่านี้คือที่มาของการที่มนุษย์มีคู่่อนที่มีไว้สืบพันธุ์คนเดียวกลับกลายเป็นหลายๆ คน ในเวลาเดียวกัน ก่อให้เกิดปัญหาความต้องการที่มีมากเกินไปของตนเองตามมาด้วยปัญหาการแตกแยกของครอบครัว ปัญหาทางสังคม และกลายเป็นปัญหาระดับโลก โลกที่แสนจะวุ่นวายอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์ มาจนถึงทุกวันนี้ และเมื่อใดมนุษย์ใช้ร่างกายของมนุษย์ให้ไร้ระเบียบมักมีผลทำให้สังคมที่อยู่นั้นไร้ระเบียบด้วย จริงอยู่มนุษย์ทุกคนล้วนแสวงหาความสุขและความเป็นอิสระ แต่ทว่า

มนุษย์นั้นมีสังคม สังคมที่เรียกว่า “สังคมมนุษย์” การจะอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ได้อย่างสงบสุขนั้นจะต้องมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้สังคมมีมาตรฐานเดียวกันของสังคมที่อยู่ร่วมกัน สังคมนี้จึงจะน่าอยู่

ปัญหาโสเภณีถือเป็นปัญหาทางสังคมอีกปัญหาหนึ่งที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่มีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันประเทศใดๆ ใน โลกน้อยประเทศนักที่ไม่มีโสเภณี ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศที่อยู่ในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา หรือประเทศที่ด้อยพัฒนาแล้วก็ตาม

สมัยก่อนการค้าหญิงอาจจำกัดอยู่เฉพาะภายในประเทศเท่านั้น สืบเนื่องมาจากการคมนาคมที่ไม่สะดวกสบาย เทคโนโลยีที่ยังไม่ทันสมัย แต่มาในวันนี้ การค้าหญิงได้เปลี่ยนแปลงไปมีการย้ายถิ่นการค้าจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยง่าย เพราะความก้าวหน้าทางด้านวัตถุของมนุษย์นั่นเอง มีการเคลื่อนย้ายโสเภณีจากประเทศถิ่นเดิมไปสู่ประเทศปลายทางอย่างกว้างขวาง

ประเทศที่เป็นถิ่นฐานเดิม ได้แก่ อัฟริกา อัลแบเนีย บังกลาเทศ เบลารุส บัลแกเรีย กัมพูชา จีน ไคลัมเบีย โครเอเชีย ฮังการี อินเดีย อินโดนีเซีย จาไมกา โคโซโว แลทเวีย เม็กซิโก พม่า เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ โปแลนด์ รัสเซีย โรมาเนีย สโลวาเกีย ยูเครน เวียดนาม ไทย และประเทศต่างๆ ที่แตกแยกออกจากสหภาพโซเวียตเก่า

ประเทศปลายทาง ได้แก่ ออสเตรเลีย ออสเตรเลีย เบลเยียม แคนาดา จีน จีนฮ่องกง จีนมาเก๊า ไชปรัส คูไบ สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย กรีซ เยอรมนี ฮังการี อินเดีย อิสราเอล อิตาลี ญี่ปุ่น มาเลเซีย เนเธอร์แลนด์ ปากีสถาน โปแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ สวิตเซอร์แลนด์ ไต้หวัน ตุรกี อังกฤษ สหรัฐอเมริกา อาหรับอิมิเรต และไทย

จะเห็นได้ว่าการค้าหญิงเกิดขึ้นในหลายระดับ ทั้งภายในประเทศ ระหว่างประเทศหรือในระดับภูมิภาค โดยเส้นทางการค้าหญิงนั้นเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ทำให้รัฐบาล องค์การเอกชน ตลอดจนสื่อมวลชน ต่างหันมาให้ความสนใจ เรื่องการค้าหญิงและการอพยพของการค้านี้อย่างต่อเนื่อง รายงานของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาที่เผยแพร่ออกมาเมื่อเร็วๆ นี้ ได้อ้างถึงตัวเลขของผู้หญิงที่มีรายงานว่าถูกส่งไปค้าในสหรัฐฯ สูงถึง 50,000 คน ต่อปี รายงานของThe International Organization for Migration ได้ประมาณตัวเลขของผู้หญิงที่ถูกส่งไปค้าในยุโรปตะวันตก สูงถึง 500,000 คน ส่วนสหประชาชาติได้ประมาณไว้ว่าน่าจะมีผู้หญิงถูกส่งไปค้าทั้งหมดสูงถึง 4,000,000,000 คนต่อปี แล้วประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่เป็นประเทศที่เป็นถิ่นฐานเดิมของการค้าประเวณีและก็เป็นประเทศปลายทางของการเข้ามาค้าประเวณี มีการอพยพออกไปค้าประเวณียังประเทศอื่นๆ และยังเป็นแหล่งค้าประเวณีสำหรับชาติอื่นๆ ที่มาค้าประเวณีในเมืองไทย (Coomaraswamy, 1997; อ้างใน สถาบันวิดิทรรศน์, 2544)

สำหรับวิวัฒนาการของโสเภณีในไทย ในเมืองไทยไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมทางเหนือ วัฒนธรรมทางตอนใต้ของประเทศ วัฒนธรรมทางอีสาน วัฒนธรรมทางตะวันตกและตะวันออก ไม่ว่าจะเป็นการต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองที่เป็นคนในภาครัฐ หรือภาคเอกชนก็ตาม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมักต้อนรับด้วย สุรา และจัดหานารีมาปรนเปรอ จนกระทั่งกลายเป็นประเพณีสืบทอดต่อๆ กันมา

โสเภณีในไทยได้มีการวิวัฒนาการการค้าประเวณีมากขึ้นเรื่อยๆ ในสมัยก่อนมักจะเป็นในลักษณะตกเขียว ถูกบังคับ ถูกล่อลวง ถูกลักพา ฯลฯ จนกระทั่งในยุคสมัยปัจจุบันมีลักษณะสมัครใจ หรือเต็มใจที่จะเข้าสู่อาชีพนี้

โสเภณีในประเทศไทย แต่เดิมนั้นหญิงเหนือถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญที่ตลาดมีความต้องการมาก หรือแม้กระทั่งบางคนที่มีใจคนเหนือที่มาค้าประเวณีในกรุงเทพมหานครพูดภาษาไทยกลางไม่ค่อยชัดก็มักจะบอกลูกค้าว่า “เป็นคนเหนือเจ้า” เพราะผู้หญิงเหนือเป็นที่นิยมของบรรดานักเที่ยวหญิงและมีเอกลักษณ์ก็คือ ผิวขาวนวล หน้าตาดี สุภาพอ่อนหวาน เอาใจเก่ง รักสวยรักงาม ทำให้ได้ราคาดี ธรรมชาติที่ซื่อสัตย์ประกอบกับความจงรักภักดี และเชื่อคนง่ายของผู้หญิงเหนือ กลับกลายเป็นผลร้ายต่อตัวเธอเอง ทำให้เธอถูกมองว่าหลอกลวง ในสายตาของคนต่างถิ่น แม้กระทั่งมีเรื่องราวที่เล่าขานต่อๆ กันมาว่าสาวเหนือมักถูกหนุมได้หลอกลวงซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้ศึกษาเองก็ได้รับการสั่งสอนให้ระมัดระวังตัวเองไม่ให้เชื่อคนได้และไม่ให้ไว้ใจคนแปลกหน้า กลัวถูกหลอกเอาไปขาย คนใต้ในที่นี้หมายถึง คนที่อยู่ทางภาคเหนือตอนล่างลงมานั้นหมายความว่าคนภาคกลางด้วย สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความหวงใยของพ่อแม่คนเหนือที่มีต่อลูกสาว

สมัยที่ผู้ศึกษาเรียนอยู่ปริญญาตรี เพื่อนต่างภูมิภาคถามผู้ศึกษาว่า “เธอมาจากไหน” ผู้ศึกษาตอบว่า “ฉันมาจากจังหวัดทางภาคเหนือ” เท่านั้นแหละก็ได้รับการตอบรับจากสายตาที่ดูถูก และถูกถามต่อไปว่า “ทำไมผู้หญิงเหนือถึงชอบขายตัว” คำถามนี้ทำให้ผู้ศึกษารู้สึกอึดใจไปชั่วขณะ พยายามอธิบายแล้วตอบไปว่า “ผู้หญิงเหนือมิได้เป็นแบบนี้เหมือนกันหมด ที่เขาทำไปอาจเป็นเพราะเหตุผลความจำเป็นสภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม บีบบังคับทำให้เขาต้องทำแบบนั้นก็ได้” ซึ่งคำถามนี้ทำให้ผู้ศึกษามองเห็นภาพของผู้หญิงเหนือในสายตาของคนต่างถิ่นที่ไม่ใช่คนเหนือว่า ผู้หญิงเหนือโดยทั่วไปส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่ขายตัว และมักได้ยินคำกล่าวที่ว่า “อีน้อยขายนาอีหล้าขายแสง” คำว่า “อีน้อย” หมายถึง “ผู้หญิงเหนือ” และคำว่า “อีหล้า” คงหมายถึง “ผู้หญิงอีสาน”

จริงอยู่ในยุคสมัยก่อน หญิงเหนือเป็นที่เล่าขานกันมากในเรื่องการขายตัวเพื่อแลกกับเงินไม่ว่าจะเป็น เพื่อให้อาชีพ แม่ พี่น้อง ได้มีเงินทองใช้จ่ายอย่างสบาย หรือเพราะค่านิยมที่ผิดๆ เพราะฉะนั้น

ต้องตอบแทนโดยการให้ความสะดวกสบาย ทดแทนด้วยวัตถุภายนอก ถือว่าเป็นการทดแทนบุญคุณ พ่อแม่ที่เลี้ยงมาให้เติบโตใหญ่ แม้กระทั่งมีราวในอดีตเล่าขานกันว่าหมู่บ้านบางแห่งในอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดทางภาคเหนือ และได้มีบทเพลงสะท้อนชีวิตของหญิงเหนือ มีชื่อเสียงด้านขายตัวเพื่อแลกกับเงินส่งเงินมาให้พ่อแม่สร้างบ้าน ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้านส่งเงิน ให้น้องๆ ได้เรียนหนังสือ แล้วส่งผลให้มีค่านิยมที่รักความสบาย และในเวลาต่อมาเพื่อนบ้านเห็นแบบอย่างจึงได้ส่งลูกสาวของตนเองไปทำอาชีพนี้บ้าง ทำแล้วได้เงินเป็นกอบเป็นกำ รายได้ดีมากกว่าอาชีพอื่นๆ และไม่ต้องตากแดดให้หน้าดำเหมือนทำนา ทำไร่ ทำสวน โดยส่วนใหญ่แล้วหญิงเหนือมีธรรมชาติที่รักสวยรักงาม ประกอบกับเป็นคนบ้านนอก ชื่อการศึกษาไม่สูง ไม่รู้เล่ห์เหลี่ยมเท่าทันคน คนต่างถิ่นจึงถูก ซึ่งทั้งหมดเป็นเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา

ร่างกายของมนุษย์นั้นได้มีพัฒนาการมาเรื่อยๆ จะเห็นได้ว่าชีวิตมนุษย์ได้แบ่งเป็นช่วงๆ ตามวัยของการเจริญเติบโตของร่างกายแล้วเมื่อเติบโตเต็มที่ก็จะค่อยๆ ชราลงทีละเล็กทีละน้อยเป็นวัฏจักรของสิ่งมีชีวิต ช่วงชีวิตของมนุษย์นั้นสั้นนัก เพราะฉะนั้นผู้หญิงควรพัฒนาสมองไปพร้อมๆ กับการพัฒนาการของร่างกายและต้องดำรงอยู่ให้ได้

ในเวลาต่อมามีบรรดานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ หรือที่ไทยเรียกว่า “ฝรั่ง” ได้เดินทางมาท่องเที่ยวเมืองไทย โดยส่วนใหญ่มักนิยมผู้หญิงไทยที่มีลักษณะผิวคล้ำๆ และเนียนๆ ผอมๆ สูงๆ ซึ่งมีไว้ลักษณะของผู้หญิงเหนืออีกต่อไปแล้ว สังเกตได้จากตามบาร์เบียร์แถวๆ พัทยา ภูเก็ต พัฒนพงษ์ ซึ่งเป็นที่รู้จักนักท่องเที่ยวต่างชาติผมทอง บางครั้งเมื่อพอใจในการบริการหรือพอใจในอรรถาสัยซึ่งกันและกันแล้วก็พัฒนาขึ้นมาเป็น “เมียเช่า” บ้างหรือเป็นภรรยาบ้าง ทั้งที่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ใครที่ได้ไปอยู่เมืองฝรั่งก็ถือว่าโชคดียิ่งที่มีคนรับเลี้ยง ไปได้คืออยู่เมืองนอกเมืองนา แต่ในความเป็นจริงแล้วอาจไม่ใช่ดินแดนสวรรค์อย่างที่คิดเป็นก็ได้

การย้ายถิ่นของผู้หญิงไทยเยอรมัน กรณีชีวิตของอรดีในต่างแดน อรดีคือผู้หญิงไทยที่หย่าขาดจากสามีแล้วเดินทางไปเยอรมัน ที่หย่าขาดเพราะสามีคนไทยไม่มีความรับผิดชอบ เจ้าชู้ ทำให้อรดีรู้สึกเสียใจและผิดหวังมาก เมื่ออรดีมาที่เยอรมันได้แต่งงานกับชายชาวเยอรมันสามีชาวเยอรมันเกิดนอกใจเอาผู้หญิงไทยมาอนที่บ้าน อรดีจึงหนีสามีชาวเยอรมันไปอยู่ที่บาร์ ต่อมามีปัญหาจึงหย่าขาดจากกัน อรดีมาอยู่ที่นี้มีปัญหาทางด้านภาษาเป็นอุปสรรคอย่างมากในการใช้ชีวิต รวมถึงเมื่อเจ็บป่วยไข้ ขึ้นมาญาติที่มากอยดูแลเธอก็ไม่มี เพราะฉะนั้นหญิงไทยที่ไปต่างแดนที่คิดว่าได้ไปเมืองนอกเมืองนาและคิดว่าคง खुดทองได้เยอะ แท้จริงแล้วมีปัญหาและอุปสรรคนานัปการ

(สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541, หน้า 316 - 321)

ในปัจจุบัน โสภณิมิได้มีแต่ที่เป็นผู้ให้บริการเท่านั้น หากยังมีโสภณิที่เป็นเด็ก ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย และยังมีประเภทชายขายบริการ เด็กในที่นี้หมายถึงเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี เมื่อพูดถึงวัยนี้แล้วเป็นวัยที่ต้องได้รับการดูแลจากพ่อและแม่เป็นอย่างมาก เพราะว่าสภาพร่างกายและสภาพจิตใจของเด็กอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่วัยผู้ใหญ่ อารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ ปรวนแปรง่าย ไม่ค่อยมีความหนักแน่น เมื่อครั้งที่ผู้ศึกษายังเป็นเด็กอยู่ในช่วงวัยรุ่นได้ยินคุณแม่พูดว่า “ถ้าลูกใช้ชีวิตของลูกผ่านช่วงนี้ไปได้ด้วยดี และเลือกชีวิตไปในทิศทางที่ดีและถูกต้องแล้ว ลูกจะสามารถดำรงอยู่และใช้ชีวิตที่ดีที่ถูกต้องและมีความสุขได้” นั้นหมายความว่าบนโลกมนุษย์นั้นมีสิ่งที่ทำให้มนุษย์เลือกมากมาย มนุษย์นั้นสามารถเลือกที่จะทำดี หรือทำเลวก็ได้ สามารถเลือกทางเดินของชีวิตได้ ถ้าเลือกทำดีชีวิตการดำรงอยู่ของการใช้ชีวิตก็จะดี และถ้าเลือกที่จะทำเลวการดำรงอยู่ของการใช้ชีวิตก็จะไม่ดี ณ วันนี้ ในสังคมไทยเองยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาโสภณิเด็กได้ และกลับทวีความรุนแรงมากขึ้น จริงๆ แล้วปัญหานี้ไม่ควรแก้ไขที่เด็ก ควรแก้ไขที่ผู้ใหญ่มากกว่า ผู้ใหญ่ที่ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับเด็กยังไม่พอ ซ้ำยังชักชวน ล่อลวง บังคับ ชูเชิญ ให้เด็กมาขายบริการทางเพศ เพียงเพื่อเห็นแก่เงินเล็กๆ น้อยๆ หากินบนร่างกายเด็ก เด็กที่ซึ่งยังเยาว์และอ่อนต่อโลกๆ ที่โสมม เพราะการกระทำของผู้ใหญ่ และในปัจจุบันผู้ชายคงไม่ว่าหญิงหากินทำตัวเป็นปัญหาสังคมเพียงฝ่ายเดียว เพราะว่าเดี๋ยวนี้ยังมีชายหากินทำตัวเป็นปัญหาสังคมเฉกเช่นเดียวกับผู้หญิง ที่เรามักเรียกกันว่า “ชายขายบริการ” แต่ไหนแต่ไรมาสังคมเปิดโอกาสให้ผู้ชายทำงานได้หลากหลายอาชีพมากกว่าผู้หญิง และในความเป็นหญิงยุคปัจจุบันมีสิทธิที่จะกระทำเท่าเทียมชาย ผู้หญิงจึงสามารถหาซื้อบริการชายได้ หากพอใจที่จะซื้อ และถ้าหากชายพอใจที่จะขาย ผู้ชายคงดูแลผู้หญิงในด้านอาชีพนี้คงมิได้แล้ว จะว่าไปแล้วในสังคมไทยได้เปิดโอกาสให้ผู้ชายทำงานขายบริการได้ สังเกตได้จากการเปิดบาร์สำหรับผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นที่ พัทยา วัฒนพงษ์ หรือภูเก็ต ก็ตาม โดยบาร์ลักษณะเช่นนี้ จะมีเฉพาะผู้ชายที่มีไว้ให้บริการสนองตัณหาหญิง แม้จะขัดกับพุทธศาสนา และศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ที่ดำรงอยู่คู่สังคมไทยมาช้านาน แต่นับวันก็ยังมีมากขึ้น หรืออาจเป็นเพราะหญิงเรียกร้องทุกอย่างจากสังคม แล้วสังคมก็เปิดโอกาสให้จึงกระทำทุกอย่างได้อย่างที่ชายกระทำ เป็นเหตุให้ชายไทยที่เป็นผู้นำครอบครัว เป็นผู้นำในสังคม มีจำนวนลดลง เป็นที่น่าแปลกใจมาก ว่าทำไมยังไม่มีมาตรการหน้าจากสังคมไทยว่า “ชายขายร่างกายเพื่อให้บริการหญิง” ทำไมผู้ชายผู้ที่ซึ่งเป็นเพศแห่งความเป็นผู้นำของครอบครัว เป็นผู้นำของสังคม เป็นเพศที่เข้มแข็ง ถึงไม่ลุกขึ้นมาต่อต้านการค้าประเวณีนี้

จะว่าไปแล้ว โสภณิมิใช่เรื่องไกลตัวเลยแม้แต่น้อย เพราะว่าโสภณิที่ไม่เปิดเผยหรือที่เราเรียกว่า “โสภณิแอบแฝง” นั้น ในปัจจุบันมีเพิ่มมากขึ้นจนหน้าใจหาย ทุกวันนี้นั่นคนมักมองว่า

อาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่น่ารังเกียจของสังคม เคยมีคนไปว่า บุคคลที่อยู่ซึ่งอยู่ในวัยเล่าเรียนยังไม่บรรลุนิติภาวะ นิสิตนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นชาวลงหนังสือพิมพ์จนเป็นที่ฮือฮาไปทั่วทั้งสังคมไทย หรือแม้กระทั่งบุคคลที่ซึ่งมีอาชีพประจำหรืออาชีพหลักอยู่แล้ว แล้วยังแฝงอยู่ในคราบของผู้ให้บริการชั่วคราวชั่วคราว ไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง โดยการหาเงินพิเศษ แล้วบุคคลเหล่านี้ถือว่าเป็นโสเภณีด้วยหรือไม่ และถ้าเรารวมบุคคลที่แฝงอยู่ในวงการนี้เป็นโสเภณีด้วยจะเห็นได้ว่า คำว่า “โสเภณี” มิใช่เรื่องไกลตัวอีกต่อไป อาจเป็นบุตรหลานหรือคนใกล้ชิดในครอบครัวเราก็เป็นได้ ฉะนั้น “ปัญหาโสเภณีมิใช่ปัญหาสังคมอีกต่อไปแล้ว” หากเป็นเช่นนั้นมันกำลังถูกสืบเข้ามาใกล้ครอบครัวทุกขณะกลับกลายเป็น “ปัญหาครอบครัว” แทน

กาลเวลาได้พัฒนามาพบทางของผู้หญิงในสังคม โลกนี้ตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบันมีหลายระดับผู้หญิงในยุคปัจจุบันได้รับการยกย่องจากสังคมมากขึ้น สังเกตได้จากการ ได้รับตำแหน่งอันทรงเกียรติในระดับประเทศหรือเข้าไปนั่งอยู่ในองค์กรระดับโลก เพศหญิงด้วยกันน่าภาคภูมิใจในฐานะที่เป็นตัวแทนเพศเดียวกัน แต่ในอีกด้านหนึ่งของเพศหญิง โลกนี้ยังมีผู้หญิงที่ต้องดิ้นรนหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวเลี้ยงลูก เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดไปวันๆ พร้อมกับถูกสังคมตราหน้าว่า “ไม่มีอะไรแล้วหรือชีวิตนี้เหลือแต่ตัวที่มีไว้ขายเท่านั้น” ไม่มีการศึกษา ไม่มีความรู้ และที่สำคัญไม่มีโอกาสทางสังคมให้เลือก ผู้ศึกษาได้พบกับผู้หญิงอาชีพนี้ท่านหนึ่งบอกว่า “คนเราถ้าไม่เดือดร้อนจะไม่มาทำแบบนี้ เสี่ยงก็เสี่ยง เสี่ยงต่อการติด HIV เสี่ยงกับความรุนแรงของแขก” จะเห็นได้ว่าเป็นการบ่งบอกถึงการไม่มีความสุขกับอาชีพนี้โดยแม้แต่น้อย และแสดงถึงการเกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในการกดขี่ข่มเหงทางเพศอย่างเห็นได้ชัด

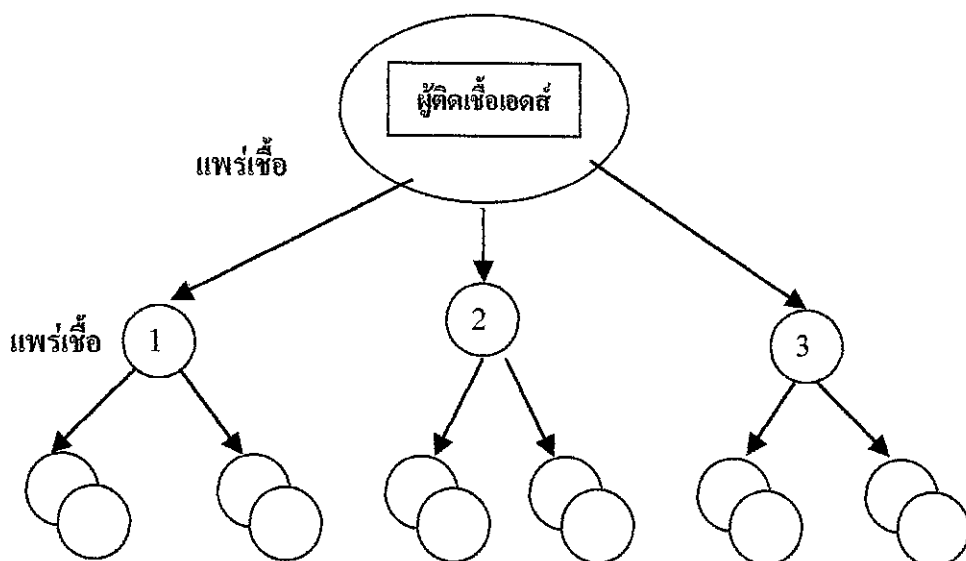
ในปัจจุบันอาชีพโสเภณีก่อนข้างเปิดเผยมากขึ้น ถ้ามองดูอาชีพนี้เป็นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มีกลไกการตลาดทำงาน คือ ถ้าตลาดมีความต้องการมาก คนขายบริการมีน้อย ราคาขยับแพง และในทางกลับกัน ถ้าตลาดมีความต้องการน้อย คนขายบริการมีมาก ราคาขยับถูกลง หมายความว่า ตลาดใดที่ยังมีผู้ซื้อ ขยับมีผู้ขาย เมื่อมีผู้ให้บริการ ขยับมีผู้รับบริการ และนับวันโสเภณียิ่งมีมากขึ้น แสดงให้เห็นว่ามีคนใช้บริการมากขึ้น เพราะมีระบบพร้อมกับเงินที่สะพัดอยู่ในระบบนี้เป็นจำนวนมากจึงทำให้สถานบริการ แหล่งบันเทิง และผู้ให้บริการ รวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องับระบบการค้าประเวณีนี้จึงอยู่ได้

แม้ไทยจะก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์พร้อมๆ กับประเทศอื่นๆ อีกหลายๆ ประเทศทั่วโลกแล้วก็ตาม ไทยเองก็ยังได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงทางด้านธุรกิจงานบริการด้านมนุษย์ ในสายตาต่างชาติไทยได้ชื่อว่าเป็นแหล่งค้าประเวณีที่ใหญ่ติดอันดับของโลก บรรดานักท่องเที่ยวทั้งหลายที่มาเที่ยวเมืองไทย ส่วนใหญ่แล้วส่วนแต่คิดถึงสถานที่เร่ร่อนในยามค่ำคืนที่มีผู้หญิงไทยเป็นผู้ให้บริการ ถึงขนาดมีวัตถุประสงค์การท่องเที่ยวในการมาหาความสำราญทางเพศ โดยเฉพาะ

เป็นอันดับแรก แทนภาพโบราณวัตถุ โบราณสถานทั้งดงาม ขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของไทย ที่น่าชมและน่าประทับใจ

โสเภณีในไทยมีอยู่ทั่วไปค่อนข้างมีหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็น โสเภณีทั่วๆ ไปที่เป็นโดยอาชีพ โสเภณีเด็กหญิง โสเภณีเด็กชาย ผู้ขายขายบริการ หรือแม้กระทั่งพวกแอบแฝงที่อยู่ในวัยเรียน วัยกำลังศึกษาหาความรู้ หรือแม้กระทั่งชาวต่างชาติที่เข้ามาค้าประเวณีในไทยหรือที่เราเรียกว่า “โสเภณีต่างชาติ” ได้กลายเป็นรูปแบบสินค้าตัวใหม่ของการค้าประเวณีในไทย บรรดานักเที่ยวผู้หญิงทั้งหลายต่างตื่นเต้นในการลิ้มลองสินค้าตัวใหม่นี้ ถึงแม้จะเป็นการเพิ่มสีสันให้กับวงการค้าประเวณีในไทย แต่วงการค้าประเวณีเหล่านี้ก็ยังเป็นปัญหาที่ไทยยังไม่สามารถแก้ไขได้ แม้ว่ามีหลายองค์กรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน พยายามหาหนทางแก้ไขปัญหานี้มาตลอด ก็ยังไม่รู้จักหมดจักสิ้น มีหน้าซ้ำยังเพิ่มทวีความรุนแรงของปัญหาของสังคมไทยมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญที่สุดมีโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ร้ายแรงยิ่งกว่าระเบิดปรมาณูที่สหรัฐอเมริกาขึงตั้งลงที่เมืองฮิโรชิมา ประเทศญี่ปุ่น ในช่วงสงครามโลกครั้งที่2 เสียอีก เพราะว่าโรคนี้มันระบาดไปทั่วโลก มันไม่มีการยกเว้นว่าเป็นเฉพาะประเทศไหน ประเทศที่เจริญแล้วหรือประเทศที่ไม่เจริญ และมันก็ได้เลือกเพศว่าเป็นเฉพาะเพศชาย หรือ เฉพาะเพศหญิง มันเป็นได้ทุกเพศ ทุกวัย แม้กระทั่งจากแม่สู่ลูก ลูกที่ซึ่งเป็นสายโลหิตของแม่ ลูกที่ซึ่งเป็นสายสัมพันธ์รักระหว่างพ่อกับแม่ ลูกที่ซึ่งเป็นแบบฉบับของการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ และยังไม่รู้ชะตากรรมของตนเองในอนาคต อันเกิดจากโรคร้ายนี้ได้ เรามักเรียกโรคนี้กันว่า “โรคเอดส์” และครั้งหนึ่งผู้ศึกษาไปทำงานที่เชียงใหม่ได้ยินเพื่อนร่วมงานมาเล่าให้ฟังว่า “ที่ในหมู่บ้านเขามีครอบครัวหนึ่งสามีติดเอดส์จากการเที่ยวแม่หญิงบริการต่อมาภรรยาับเชื้อเข้าไปและท้ายที่สุดมีบุตรๆ นั้นได้รับเชื้อจากการถ่ายทอดจากมารดาโดยสายโลหิตเข้าไปในเวลาต่อมาสามีเสียชีวิตลง แล้วตามด้วยภรรยา และลูก ลูกที่ซึ่งยังเล็กอยู่ และท้ายที่สุดตระกูลนั้น ไม่มีหลงเหลือความเป็นเผ่าพันธุ์อยู่อีกเลย” บางครั้งว่ากันว่า ตายกันทั้งหมู่บ้าน

จะเห็นได้ว่าเชื้อเอดส์มีลักษณะการแพร่ขยายของโรคเป็นการเพิ่มแบบทวีคูณ ซึ่งน่ากลัว เพราะว่า “เอดส์มิได้มากับสิ่งที่น่าเกลียดน่ากลัว แต่เอดส์มากับสิ่งของสวยๆ งามๆ ”

ภาพที่ 1 ลักษณะการแพร่เชื้อเอดส์ เป็นลักษณะการเพิ่มแบบทวีคูณ

จากการสัมภาษณ์เบื้องต้นพบว่า การเข้ามาของหญิงต่างชาติที่มาค้าประเวณีในเมืองไทย ส่วนใหญ่แล้วจะเข้ามาในลักษณะนักท่องเที่ยว ชาวไทยต่างพากันล้นหลั่งจิตใจที่มึนนักท่องเที่ยวนำเงินตราเข้ามาประเทศมากมาย การท่องเที่ยวเฟื่องฟู เพราะว่ามีสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาเที่ยวสูงเมืองไทย ในแต่ละปีมีสูงขึ้นเป็นลำดับ เพราะประเทศไทยมีค่าเงินที่อ่อนลง ใครๆ ก็อยากมาเที่ยว บางคนเข้ามาพอครบวิชาจะหมดอายุแล้วก็กลับไปต่อใหม่แล้วก็กลับเข้ามาค้าประเวณีใหม่ (เจ้าหน้าที่ของรัฐท่านหนึ่ง สัมภาษณ์, 20 ก.ค.2544) เหล่านี้คือ “ การพัฒนาการค้าประเวณีที่ไร้พรมแดนจริงๆ ” ไม่มีวัฒนธรรม ไม่มีเชื้อชาติ ไม่มีศาสนา ไม่มีสีผิว มาขวากันการค้าประเวณีนี้ กลายเป็นวัฒนธรรมแห่งความพึงพอใจของตนเองเป็นที่ตั้ง แม้ว่าไทยจะประสบกับภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ เป็นหนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศมากมายมหาศาล สภาพธุรกิจหยุดชะงัก คนตกงานเป็นจำนวนมาก ประสบปัญหาแรงงานต่างด้าวทะลัก ผลักออกก็ไม่หมดสักที และพร้อมที่จะแฝงตัวทุกวินาที แต่ธุรกิจการค้าประเวณีมิได้หยุดชะงักตาม และยังมีคนขายบริการมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขายบริการชาย หรือการขายบริการหญิง แต่ทว่าก็ยังมีการค้าประเวณีเข้ามาค้าประเวณีในไทยมากขึ้นทุกๆ ปี “ ดูว่าไทยนี้ได้กลายเป็นศูนย์กลางการค้าประเวณีนานาชาติไปแล้ว ”

ดังนั้น งานศึกษาชิ้นนี้ จะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจปัญหาการค้าประเวณีซึ่งมีการพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากในยุคโลกาภิวัตน์หรือยุคโลกไร้พรมแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการค้าประเวณีของหญิงต่างชาติ ซึ่งยังไม่มีงานศึกษามากนัก อันจะนำไปสู่การเข้า

ใจปัญหาและข้อเสนอแนะ ในทางนโยบายเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีต่อไป

เหตุที่ผู้ศึกษา เลือกศึกษา “กระบวนการค้าประเวณีของหญิงต่างชาติ : กรณีศึกษา “หญิงรัสเซีย” พื้นที่หนึ่งในกรุงเทพมหานคร” ด้วยเหตุผลที่ว่า ในภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ประเทศไทยเองได้เปิดประเทศมากขึ้น มีชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยว และทำธุรกิจลงทุนค้าขายในเมืองไทยมากขึ้น ประกอบกับมีการยอมรับกระแสโลก หรือที่เราเรียกกันว่า กระแสโลกาภิวัตน์ ที่ซึ่งเป็นกระแสของความเปลี่ยนแปลงโลกให้ไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น ทุกๆ ประเทศทั่วโลกต้องยอมรับกระแสอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และกระแสนี้เองมีผลต่อการย้ายถิ่นของมนุษย์มากขึ้น ประกอบกับมนุษย์ได้ใช้สมองอันชาญฉลาดพัฒนา เทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้นมาใช้ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านคมนาคม ทางด้านการสื่อสารรวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้โลกใบนี้แคบลงถึงลง ประเทศไทยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของโลกก็ต้องยอมรับกระแสเช่นกัน และไทยเองก็ได้ทำการเปิดประเทศ และได้ถูกต่างชาติรุกรานไม่เว้นแม้แต่อาชิงการขายบริการหรือการค้าประเวณี และนับวันการขายบริการนั้นค่อนข้างสลับซับซ้อนและมีการพัฒนาเทคนิควิธีการและรูปแบบการขายแบบใหม่ไปเรื่อยๆ และ “ที่นี้เมืองไทยในวันนี้มิได้มีแต่คนไทยเท่านั้นที่ขายบริการทางเพศ หากยังมีชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาค้าประเวณีในเมืองไทยอีกด้วย ”

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาขนาดปริมาณของการขายบริการหญิงต่างชาติมีมากน้อยอย่างไร มีชาติใดบ้างแหล่งการค้าอยู่ที่ใด ฯลฯ
2. เพื่อศึกษากระบวนการขายบริการวิธีการและขั้นตอนเป็นอย่างไร
3. เพื่อศึกษาผู้มาซื้อบริการเป็นใครมีภูมิลำเนาทางเศรษฐกิจ สังคม อย่างไร
4. เพื่อศึกษาภาพชีวิตของหญิงบริการต่างชาติว่าเป็นอย่างไร อยู่อาศัยในเมืองไทยอย่างไร มีวิถีชีวิตประจำวันอย่างไร รายได้การส่งเงินกลับบ้านหรือความสัมพันธ์กับถิ่นฐานเดิมครอบครัวเดิมเป็นอย่างไร ฯลฯ

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษา ผู้ศึกษาจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตของการศึกษา ทั้งนี้เพราะการค้าประเวณีที่มีอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนมากและค่อนข้างกว้างสลับซับซ้อน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษา

เฉพาะกรณีหญิงต่างชาติที่มาค้าประเวณีในไทยเฉพาะแหล่งในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น เพราะว่าแต่ก่อนนั้นการค้าประเวณีในไทยส่วนมากแล้วจะมีแต่คนไทยเท่านั้น หรือไม่ก็หญิงไทยไปค้าประเวณียังต่างประเทศ หรือบางที่เราใช้ศัพท์คำว่า “ไปชุดทอง” และสมัยก่อนนั้นจำนวนของชาวต่างชาติที่เข้ามาค้าประเวณียังไม่ค่อยมีมากเหมือนกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และมีหลากหลายชาติมากขึ้นมิใช่มีเฉพาะชาติในแถบเอเชียเท่านั้นยังมีแถบยุโรปและเอเชียกลาง ซึ่งขอมเดินทางข้ามภูเขา ข้ามน้ำ ข้ามทะเล ลัดฟ้า เข้ามาค้าประเวณีที่เมืองไทยอีกด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จะทำให้ทราบถึงขนาดปริมาณของการขายบริการหญิงต่างชาติมีมากน้อยอย่างไร มีชาติใดบ้าง แหล่งการค้าอยู่ที่ใด ฯลฯ
2. จะทำให้ทราบถึงกระบวนการขายบริการวิธีการและขั้นตอนเป็นอย่างไร
3. จะทำให้ทราบถึงผู้ซื้อบริการเป็นใครมีภูมิหลังสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม อย่างไร
4. จะทำให้ทราบถึงภาพชีวิตของหญิงบริการต่างชาติว่าเป็นอย่างไร อยู่อาศัยในเมืองไทยอย่างไร มีวิถีชีวิตประจำวันอย่างไร รายได้การส่งเงินกลับบ้านหรือความสัมพันธ์กับถิ่นฐานเดิม ครอบครัวเดิมเป็นอย่างไร ฯลฯ

นิยามศัพท์

หญิงต่างชาติ หมายถึง ผู้หญิงที่ให้บริการที่มีสัญชาติ และเชื้อชาติไทย

หญิงรัสเซีย หมายถึง หญิงต่างชาติที่มีเชื้อสายรัสเซีย

หญิงอุสเบก หมายถึง หญิงที่มีเชื้อสายอุซเบกิสถาน

หญิงรัสเซีย หมายถึง หญิงที่มาจากประเทศที่เกิดจากการล่มสลายของอดีตสหภาพโซเวียต

กระบวนการค้าประเวณี หมายถึง กระบวนการขายบริการที่มีรูปแบบต่างๆ เป็นกระบวนการ เป็นขั้นตอน เมื่อมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าที่อยู่ในรูปของการให้บริการทางเพศ และผลตอบแทนที่ได้รับจะอยู่ในรูปของตัวเงิน

กระบวนการขายบริการ หมายถึง วิธีการให้บริการหรือขายบริการทางเพศ

ผู้หญิงหากินหรือผู้หญิงอย่างว่า หมายถึง ผู้หญิงที่มีอาชีพขายและให้บริการทางเพศ

สก็อต หมายถึง บุคคลที่อยู่ในย่านนี้แล้วเป็นสายให้ตำรวจ

ปั้มปั้ม หมายถึง คำพูดที่หญิงที่เรียกตนเองว่า “รูสเซียน” หรือหญิงอุชเชนิกสถานใช้พูดกับแขกว่าต้องการให้บริการทางเพศหรือไม่ โดยใช้วลีภาษาอังกฤษว่า “Do you want pumpum?”

อีจ๊ีบ หมายถึง ผัวคลุมศีรษะของหญิงมุสลิม

แขก หมายถึง ลูกค้าหรือผู้รับบริการทางเพศ

ลูกหนู หมายถึง ชาวจีนแผ่นดินใหญ่ที่เข้าประเทศไทย โดยใช้ประเทศไทยเป็นที่พักสักระยะ แล้วค่อยไปประเทศที่สาม

ลูกแพะ หมายถึง แขกปากีสถานที่เข้าประเทศไทย โดยใช้ประเทศไทยเป็นที่พักสักระยะ แล้วค่อยไปประเทศที่สาม

มามาซัง หมายถึง ผู้หญิงที่ซึ่งอยู่ในกระบวนการค้าประเวณี โดยมีหน้าที่คอยดูแลและเป็นธุระจัดหาและอำนวยความสะดวกให้หญิงในสังกัดตนเพื่อการให้บริการทางเพศ มีผลประโยชน์ต่างตอบแทนร่วมกันกับหญิงขายบริการทางเพศ

ปาปาซัง หมายถึง ผู้ชายที่ซึ่งอยู่ในกระบวนการค้าประเวณี โดยมีหน้าที่คอยดูแลและเป็นธุระจัดหาและอำนวยความสะดวกให้หญิงในสังกัดตนเพื่อการให้บริการทางเพศ มีผลประโยชน์ต่างตอบแทนร่วมกันกับหญิงขายบริการทางเพศ

ติดม้า หมายถึง ติดยาบ้า

เบงค์ดำ หมายถึง เบงค์ดอลลาร์ปลอม

สัญญาปากเปล่า หมายถึง การให้คำมั่นที่เป็นวาจาหรือคำพูด ระหว่างมามาซังหรือปาปาซังกับหญิงให้บริการ และมีเงื่อนไขว่า มามาซังหรือปาปาซังจะออกค่าใช้จ่ายให้ก่อนทั้งหมด และทำการยัดหนังสือเดินทาง และเอกสารการเดินทางเข้าประเทศ ในระหว่างสัญญาที่มีเงินเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน โดยเมื่อทำงานครบสัญญาแล้วจะเป็นอิสระซึ่งกันและกัน